

ماشومانو د پاره نظمونه او ارونه / دوني

نظمونه او ارونه

تصنيف

مولانا احمد علي مرداني

ساکن یونیورسټی روډ خوره بانډه مردان

ناشر

اسلامی ادبی نونو ناسردار

0312-9818511

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَی النَّبِیِّ الْاَمِّیِّ

.....

حمد باری تعالیٰ

شـرِیـكـ نـه لـرِیـ اَلـلـه
داسـیـ ذات هـغـه یـكـتـا
پـه صـفـت چـی لـم یـلـد دے
لـم یـو لـد دے پـه دُنـیـا
پـه صـمـد خـكـه یـا دـیـری
نـه پـه چـا لـری پـروا
هـر مـشـكـل كـنـیـ مـد دـگـار
پـه نـا مـه مـشـكـل كـشـا
و رتـه لاس نـیـ و لـی مـو نـر
لـه هـغـه كـو و دُـعـا
نـه مـشـیـر تـی ، نـه و زـیر
داسـیـ هـغـه دے بـا چـا
داسـمـان ز مـكـی مـالك

داســـــــــې رې هـــــــــغه اـــــــــلا

هـــــــــر طرف تـــــــــه ز مـــــــــونـــــــــر مـــــــــل

مـــــــــســـــــــتـــــــــجـــــــــق د هـــــــــر ثـــــــــنـــــــــا

پـــــــــه ر حـــــــــمـــــــــن ر حـــــــــيـــــــــم پـــــــــســـــــــې

د رازق صـــــــــفـــــــــت ئـــــــــې بـــــــــيـــــــــا

پـــــــــه ا حـــــــــمـــــــــد پـــــــــوره قـــــــــادر

قـــــــــادر هـــــــــغه پـــــــــه هـــــــــر چـــــــــا

.....

نعتِ مصطفیٰ ﷺ

آقا ﷺ چې ستاله مخ رنار اغله

د سکون هر خواته هوار اغله

تیارې په منډه د ظلمت شوي ټولي

ختمې تیرې د ضلالت شوي ټولي

آقا ﷺ چې ستا حقه وینار اغله

د سکون هر خواته هوار اغله

جوړ د سکون د اطمینان ماحول شو

بڼه قدر مننده ، عالیشان ماحول شو

خوشبو خوشبو چې ستاله خوار اغله

دَسکون ہر خواتنہ ہوارا غلہ
مات شول بٹان تہول دَعرِب پبہ زمکہ
عام شو امان تہول دَعرِب پبہ زمکہ
پبہ دوی چہ ستا توجو بیارا غلہ
دَسکون ہر خواتنہ ہوارا غلہ
عام شو برکت احمدہ! ہلتہ کنبہ بیا
بشائستہ حسینہ ورسرہ شوہ دُنیا
یو تبدیلی پبہ پیاس فضا را غلہ
دَسکون ہر خواتنہ ہوارا غلہ

.....

زما اسکول زما کور

زما اسکول بل زما کور دے
خائستہ دامن پبہ ہر لور دے
یو پبہ کنبہ بشکلی میدان دے
یو دفتر بشائستہ عالیشان دے
دگیت رنگ تہی پیکہ تور دے
زما اسکول بل زما کور دے
پبہ چمن بشکلی حسین دے

خوشبودار ٹھائی بہتیرین دے
 ماسرہ پے کلاس کبھی ووردے
 زماسکول بل زمما کوردے
 دمماما ٹوئی راسرہ دے
 دکاکا ٹوئی راسرہ دے
 تعداد پیردے ٹککھ شور دے
 زماسکول بل زمما کوردے
 لیس نہ زیاتہی ئی کمری دی
 بھئی ئی بھیکلی دروازے دی
 حُسن زیات پے دغھی نُوردے
 زماسکول بل زمما کوردے
 افسران چھی راشھی دلتہ
 مشران چھی راشھی دلتہ
 دھغوی دزپہ تھکوردے
 زماسکول بل زمما کوردے
 بھئی قبا بل ئی اُستادان دی
 میننہ ناک دا مشران دی
 دھرچھا دسترگوتوردے

زما اسكول بل زما كوردے
 دا صفا ستھره مدام وي
 كنه سحر وي كنه مابنام وي
 پنه سبق ورسره زوردے
 زما اسكول بل زما كوردے
 څنگ چي خوش احمدده! ستاده
 داسي خوش دا ده چچاده
 خوش دا اسكول مهي دلار موردے
 زما اسكول بل زما كوردے

.....

وختونه د سڪول

وختونه هغه تير شو چي په لاسو كني تختي وه
 د چت هغه د گل چي په سر كړي مونږ ټوپي وه
 جامي د مليشي يا د ويلې وي تكي توري
 په مونږه پابندي وه چي اچولې وې مونږ نوري
 بسته زمونږه جوړه د كپرې نه به هر خوا وه
 نقشته دنن حالاتو نه پوره پوره جدا وه
 اخستي به مونږ څان له يوسلپت او سلپتي وو

قلم به راسره د هغې وخت بنه قيمتی وو
سیی به وه ، دوات به وو ، زمونږه په بسته کښې
داسکول به وو زمونږ سره نزدې په محله کښې
په سکول کښې په ټاټونو باندې ناسته به مدام وه
بڼه ښکلې په ترتیب سره دا ناسته به تمام وه
د سکول کچه کمره کښې راسره به ناست اُستاد وو
بهر په برآمده کښې راسره به ناست اُستاد وو
راغونډه په کپره کښې به مونږ سره یو روټې وه
هرڅواته ارزانی وه راسره به یو روپې وه
پیسې به مونږ اخستې وې له پلار نه یا له مور نه
په ناز او په نخره به مونږ راغله وو له کور نه
دا لارې به کچه وې ، سرکونه پاڅه نه وو
لختی دا ټول کچه وو ، دا نهرونه پاڅه نه وو
تادي مدام په ټولو به هروختې د چټې وه
زورنده به دیوال ته یا یو ونې ته ټلې وه
د سکول احمده ! څومره ښکلې دا زمونږ نقشته وه
د ناستې ، د ولارې هغه وخت څومره مزه وه

.....

متضاد (التيه) تکی

چي د بېل لفظ سره وي مقابله کښي
ورتبه لفظ متضاد وايه په جمله کښي
څنگ د امن چي التيه تکی فساد دے
داسي زمکه د آسمان تل متضاد دے
متضاد تکی نور ياد کره ورور او خور
څنگ چي تکی متضاد شته سپين او تور
ورځ د شپي مدام راځي مقابله کښي
غټ ، وړوکي ياد ساتي مدام جمله کښي
متضاد تکی حيوان د هيرانسان دے
څنگ چي گران سره يوځاي تکی ارزان دے
زما ، ستا ، تياره ، رڼا ټول متضاد دي
هرداناته مثالونه دغه ياد دي
ما احمد څه لړ ليکلي چي اسان شي
بڼه اسان راته سبق چي د ژوند گران شي

.....

.....

دُعا

دَ علم پسه رنه زره زما رنه کړي
 تياره ورکسه ورسره مې د دُنیا کړي
 ربه! اوساتي مونږ ټول له بریادي نه
 محروم نه کړي مونږه ټول له خوشحالي نه
 راته معاف هريو گناه هريو خطا کړي
 مرتبه راله اوچته خدايه را کړي
 بيه په شوق ربه! مدام ستا عبادت کړم
 پابندي ستا د نبي د شريعت کړم
 زنگ له زره نه مې مولا! پوره صفا کړي
 په خپل عشق کښي ربه! ته ئي مبتلا کړي
 نورڅه نه وي بي له ميني زما زره کښي
 زه په تانظر ساتم ربه! هرڅه کښي
 بيه د گټي زما هريو سودا کړي
 پوره پوره ما محفوظ له هر بلا کړي
 دا دُعایانن دا احمد پسه هر قدم ده
 ربه! تاننه ده غوښتلي په عجم ده
 خدايه نه دې وي چې هغه بي وفا کړي

مولانا! بیچ ئی ته د خلاقوله خندا کړې

.....

ماشومان اولوبی

شورو لوبی پی پی میبدان دی

دا چې جمع ماشومان دی

یو طرف ته جینک دی

بل طرف ته هلکان دی

دا بچیی زمونږ د قوم دی

شريفان دی خسته لږوران دی

د هرچا جُدا عادت دے

دوی پوهول کله اسان دی؟

چې را جمع شی پی کلاس کښی

بیبا خبر کله لسه څان دی

څومره ښکلی دی احمده!

دا واره واره گلان دی

.....

.....

پولیس محافظ دَ اُولس

خِدمت گگار چھی دَ اُولس دی
دا دَ پِختونونخوا پولیس دی
دَ مملکت خُتوکی داران دی
دا دَ قوم محافظان دی
مجریمان لہ دوی کپری پیرہ
شیطانان لہ دوی کپری پیرہ
چھی ئی چرتہ کنہی تانہ وی
نہ پیا شوکہ ، نہ پاکہ وی
نہ دوی کار کنہی غفلت وی
بیچ پیرہ دوی سرہ عزت وی
لہ ہیچانہ نہ نہ پیر پری
پہ خپل قوم پیر خفہ کی پری
کہ سپاہی کہ حولداری دے
دَ تانہی کہ تانہ دار دے
پی ایس پی دے کہ ایس پی دے
غیرت مند ہر پی آئی جی دے
چھی قانون کلہ مات پری

ورسره دوی خففہ کیہ پری
 جوروئل امنن او امنان
 ددوی ککاردے پپہ جھان
 حفاظت دکلی بنبار
 ممدام دلتہ ددوی ککار
 دازمونہ پر دقوم خوانان دی
 خفہ احمدہ! دمردان دی

.....

زمونہ دکلی دکتر

زمونہ پر کلی کنہی دکتر دے
 پیرقبا بلہ دے ماہردے
 یوئی نرسہ دہ کلینک کنہی
 خداترسہ پپہ کلینک کنہی
 ورسره یوککمپو وپردے
 زمونہ پر کلی کنہی دکتر دے
 بنہ پپہ غور معاینہ کپری
 ورلہ بیجا جورہ نسخہ کپری
 دکممری ئی جُدا وردے

زمونہ پر کلی کنہی ڈاکٹر دے
 نارینولہ ٹھائی جدا دے
 زنانولہ ٹھائی جدا دے
 داتقسیم بنیٹہ پیہ ہنردے
 زمونہ پر کلی کنہی ڈاکٹر دے
 ہرمریض پیہ غورگوری
 مریض ان دی دہر لوری
 ہر غریب ٹھی ڈرہ سدر دے
 زمونہ پر کلی کنہی ڈاکٹر دے
 ورتہ رش ٹھکے جو پری
 خلیق دوی سرہ رغی پری
 پیر ٹھی لاسو کنہی اٹردے
 زمونہ پر کلی کنہی ڈاکٹر دے
 تل ٹھی کار علاج د خلیقو
 بنہ گفتر علاج د خلیقو
 حیاناک ، بنہ درودند نظر دے
 زمونہ پر کلی کنہی ڈاکٹر دے
 ہسپتال کنہی ٹھی پیوتہی شتہ

وارډ پسه حال کښې ئې ډيوټی شته
 زور سر رک سار سره نو کو دردے
 زمونږ کلي کښې ډاکټر دے
 مشران ورتنه دُعا کپری
 خدمت څکله د هر چا کپری
 نوم ئې پاس ، بنه معتبر دے
 زمونږ کلي کښې ډاکټر دے
 خو ئې ئې ډیر دُعا جزانو
 خو بش دُتولو مشرانو
 سکیل اوچت لری افسر دے
 زمونږ کلي کښې ډاکټر دے
 رب عزت وړله ورک پرے
 شرافت وړله ورک پرے
 د هر چا خپل مقدر دے
 زمونږ کلي کښې ډاکټر دے
 مونځ له څی چې د مونځ وخت شی
 بیدار دې سره ئې بخت شی
 بنه عادت ئې پسه هر دردے

زمونہ پر کلی کبھی پاکتہ ردے
خوبن احمدہ! ستا پیہ دی دے
ورتہ خپل پیردی ن زد دی دے
ہر ریدہ تہہ برابر ردے
زمونہ پر کلی کبھی پاکتہ ردے

.....

داکی

تل چلی پی پیہ اُصولو
دا پاکسی زمونہ پر دتہ ولو
کہ خطونہ دازم ونہ پر دی
کہ خیزونہ دازم ونہ پر دی
مقرر پیہ تقسیم ولو
دا پاکسی زمونہ پر دتہ ولو
دہر چا ورتہ نہ نظر وی
خستہ بیہ نوی بل خبر وی
خوبن دلویو دہم خولو
دا پاکسی زمونہ پر دتہ ولو
دازم ونہ پر د کلی کس دے

ککار کوی چہی خہہ ئہی وس دے
مقہہ رردے پہہ خہہ ورولو
دا پاکہی زمہہ ونہہ رڈتہہ ولو
دہہ سہہ رہہ مہہ نہہی ارہی
دی دیہوتہی کپری لہری لہری
ہل کپہہ ستہہ پپہہ پوہولو
دا پاکہی زمہہ ونہہ رڈتہہ ولو
پیادہ گہرخی کلسی ہنار کنبہی
پیٹنہی ئہی خلیق لار کنبہی
پہہ تیلہی دی پپہہ گہرخلولو
دا پاکہی زمہہ ونہہ رڈتہہ ولو
ملازم دہہ کومہہ ت دے
غہہتہہ احمدہہ ! دل خہہ مہہ ت دے
کوی ککار چہی وی دکولو
دا پاکہی زمہہ ونہہ رڈتہہ ولو

.....

.....

دوہی / ارونہ

سیوری

خپھی ٹھی نشتہ دے روان دے
خنک پے خنک دہرانسان دے
نمر چھی کلہ رابنکارہ شی
بیائی ہلہ نظرہ شی

کشتی

ژوند ٹھی گران بی لہ اویونہ
دا جور پری دلرگونہ
دا سورلی زمونہ پر دتہولو
میزہ دا کپری پے چلو

بیندي

اول تېکسي پسه کښي بي بي ده
 سبزي بشکلي د مزي ده
 مينځ کښي سپيني ئي داني دي
 دائسي نخي د خوانسي دي

.....

مټير

پټ خادر کښي بيلوړي دي
 هغه شننه ددي پټي دي
 په آغاز کښي بشکاريه ميم دے
 په آواز کښي بشکاريه ميم دے

.....

کت

د بدن ئي خلوړ خپي
 مدام دي بي گړخوي
 په کښي ملاسته کوومونږ
 په کښي ناسته کوومونږ

کتاب

دا خـمـوش مـدام اُستـاذا

د هـر خـاص او عـام اُستـاذا

یـو بـنـدل د کـا غـا غـا ذـونـو

گـل د سـبـقـو نـو

.....

چهارې

یـا غـو تـه یـی یـا سـم گـل شـی

سـتـا اُ مـسـا شـی یـا د بـل شـی

چـت مـحـفـوظ لـه هـر بـازان نـه

مـا خـسـتـی لـه د گـان نـه

.....

گلاب جامن

د گـل نـوم ، نـوم د مـیـو یـ دے

نـوم تـه یـ خـپـل دے هـم پـر د ی دے

د غـه یـو نـوم دوه نـوم نـه

نـه د ی گـل ، نـه د ی گـل نـه

گولي

چي په خُله كښي وي خوراك دے

چي په تن لگي هلاك دے

په نوم دى دوه خيزونه

رانبك كاره كره په رازونه

.....

كاشوغه (چمچ)

هيڅ څه نه خوري هغه خپله

په بل دي خوري له ازله

دي په خپله حركت نه كړي

په خوراك هغه به څه كړي

.....

نمر

په وږيوه رنبارنه

مړه به نه شي په هوا

ډيري نه دى دا يوه ده

ددي هرچاته فائده ده

ویختہ

نہ ئی تخم تہ حاجت
تورئیی رنگ دے ہر ساعت
دانسان پے سہ سرمدام وی
بہ نہ نرے نرے تممام وی

.....

خوب

چی بیدارئیی نو بیانہ وی
چی اودہ شے ہغہ بنہ وی
چی اودہ شے پے نہ نظر وی
پت لہ و بے نہ ہر در وی

.....

عقل

بی لہ دہ نہ کلہ کارزمونرہ سم وی
لیونہی بہ دا عالم پے ہر قدم وی
دانسان سرہ موجود ہغہ سرکنہی
دا بہ نہ وینہی انسانہ! ٹناور کنہی

سیرھی

د دویم چیت بنښته لښم لاره لار
بهره خم پیم په دې بار بار
لاندي، باندي هم پرتسه
دادخسه شولسه نقشسه

.....

قسم

کته تته خوري ئې خوراک نته دے
خوري ئې هغه چې ئې زړه دے
ننه ئې تن شته ننه صورت
بیا هم غواړی عبدالست

.....

پان

اول خوري ئې ټول پیم مینسه
بیاله خلی غر خوی وینسه
په یو پانسه کښې ټول بند دے
دا خوراک دے، خو ټول گند دے

بلب

د شیشې پوره بڼه کور
 څه څیزونه په کې نور
 رڼاګانې څو ورو دا
 داسې دلتې په قیامتې دا

.....

مولې

سپین وجود پانې په سر
 دا څو وړانګه رڼا بڼه
 پټې په زمکه کې نې تن وی
 پټې وجود نې په کفن وی

.....

بانګی

هر سره موندنې پخواڅوی
 شور کړی جوړ، چغې وهی
 مدام خوری زمونږ په کور کې
 اوبه څکې زمونږ په کور کې

باغيچه

تل پيه تن لري گلونه
 بيل جُدا لري نومونه
 شين خادر، خوشبو خوشبو
 راتنه وايه دا خسته شو؟

.....

سترگه

چي دا سترگه شې برينه
 بره دغه پيه اسمان کني
 وروي پيه جون کني او
 تننگوي سري سرتور

.....

پشکالي

هغه خسته دي چي اُردې پري
 تل پيه خته کني اوسې پري
 تل پيه خاورو باندي پائي
 ورتنه دلته کني خسته وائي

آسمان

بهره بهر په جهـان
سـم د چـت سـره یـوشـان
ورتـه سـتن نـه د یـوالـونـه
بـکـاره وـوینـی هـر انـسان

.....

چرگه

د اگـو خـیـو ز د مـه د کـور
رنگ په رنگ شته سپین او تور
په کبـی تـهول هـر خـوانـران
وایـی بـانگ په بـکـلی شـان

.....

دُنیا

غـونـډه مـونـډه پـه صـورت ده
د خـپـو لـاندې هـر سـاعـت ده
وایـی خـلق سـم اگـی ده
د پـره ز یـاتـه پـخـوانـی ده

جمات

دا پـــــــه چـــــــت لـــــــری مـــــــنـــــــار
 د مـــــــونـــــــغ خـــــــائـــــــي د مـــــــونـــــــغ گـــــــوزار
 پـــــــه کـــــــنـــــــي تـــــــول وایـــــــو بـــــــانگـــــــونـــــــه
 مـــــــونـــــــو پـــــــر کـــــــو و ا عـــــــتـــــــک ا فـــــــونـــــــه

.....

تنورا انغري

چـــــــي بـــــــلـــــــي پـــــــری پـــــــه اُور
 ضـــــــرورت وى د کـــــــور
 خـــــــلـــــــه تـــــــي وازه تـــــــور بـــــــدن
 وایـــــــه جـــــــوړ شـــــــول و نـــــــن

.....

کتاب

پـــــــه بـــــــستـــــــه کـــــــنـــــــي د هـــــــر چـــــــا
 مـــــــدام اُوســـــــي ســـــــتا ، ز مـــــــا
 نـــــــه تـــــــي ژبـــــــه ، نـــــــه تـــــــي خـــــــت
 بیا هم بـــــــه بـــــــکـــــــاره گـــــــویا

وخت

هـر هـ شـپـه او ورځ بـيـداره
نـنـه اودر يـږي چـا د پـاره
قـابـو نـنـه کـږه يـو سـلـطـان
څـي پـه خـپـلـه لاره روان

.....

تائم پيس (گري)

دا د درې ستنو جوړ کور
وخت پيسه دوی مدام وی سور
لـري دولـس دا حـصـي
څـه مـنـتـو نـه ، څـه گـهـنـتـي

.....

موبائل فون

انسـانـان چـي کـږي خـبره
ورسره کږي څان ملگري
په بـيـتـري هـغه ژوندي دے
يو د جيب بشکلي پسي دے

موم بتی

أور چـي بـل کـږی پـه خـپل تـن

دا چـي وـیـلـي کـږی بـدن

دَرنهـا بـشـه ذـریـعـه دـه

دَرنهـا بـشـه وـسـیـلـه دـه

.....

بلهنگ

ډیر کـورونـه پـه قـطـار

یـو دَـبـل دَـپـاسـه بـار

پـه نـقـشـه پـوره تـیـار

مـلاوـیـږی پـه هـر بـشـار

.....

شعر

د مـعـنـي ډکـه جـمـلـه

تـل پـه وـزن بـشـه پـوره

کـلـه کـلـه شـي غـزل

لـری ډـیـر رنـگـونـه خـپل

پکې

دا هـوا کـوی تـا وـی پـری
 چـې بـجـلـی نـه وـی اـو دـری پـری
 پـاس پـه زـمـکـه یـا پـه چـت
 تـل د خـلـقـو کـپـری خـدمـت

.....

باران

سپین او تور خادری پـه سـر
 خـپـر خـادـر تـه کـپـه نـظـر
 ورسره وی آوازونه پـه
 وروی دا باران ونه

.....

اوبه

په سیندونو په دریاب کېږي
 په کوهی، چیني، سیلاب کېږي
 دا خوږې، تـروې بـه خـښـه وـی؟
 د هـونـیـار سـر کـښـي مـاز غـښـه وـی

د جنازې مونغ

تکبیرات په کبسي خـلـوـر
 یو شـان وائـی سپـین او تـوـر
 ثـنـنـا بـیـا د رـود ، دُعـا
 سـنـت درې پـه کـبـسـي هـر خـوا

.....

قران کریم

تـوـلـي د یـر یـش د ی سپـاري
 د ا خـر د ی تـيـاري
 د ا لـلـه عـظـیـم کـتـاب
 بـه کـامـل پـوره نـصـاب

.....

مالگه

کـانـه یـي مـونـږ کـره د غـر دـمـه
 مـیـده شـوي پـه هـنـر دـمـه
 تـل خـوراکـي دـمـه پـه مـیـنـه
 رنـگ کـبـسـي خـپـه ، رنـگ کـبـسـي سـپـیـنـه

هوا

شته هر خواتنه پسه جهان
 محتاج دي تته هر انسان
 نه بنگار پری پسه صورت
 هر حیوان تته ضرورت

.....

کتی

بون، لسه پته تي تیار
 ملاسته، ناستي لسه پکار
 ولاړ هغه پسه خلد ورو
 ضرورت هغه دکن ورو

.....

خاپيرك

توره شپسه کني ورتته بنگاری
 هر حصه کني ورتته بنگاری
 پسه رنجا ورځ باندي روند شسي
 نه الوڅسي، تن ئسي دروند شسي

خر

پے رواہ نئے لہ لہری دکھار

ورتے نئے وائے ہی ہونہی ہار

سخنت آواز ئے ہی ، بوج پے ملا

جو پو شہو کو کوم ٹھننا اور دا؟

.....

مرچکی

چھی دا سرہ پے خلیہ شہی

خوارہ تہا سرہ ترا خلیہ شہی

شہین اوسے ور ددہ وی رنگ

دسے زوسے سرہ پے خلیہ شہی

.....

زہری

غار د غرونہ زومہ اکور

رنگ ئے ہی خپر دے پے ہر لور

تخت مہنیشہ خویہ چایم

داسے ہی خلیہ ددی دنیہ ایم؟

باز

څائې مې غرونه د غرسر
 پاس یم پست لسه هر نظر
 زه خوشحالسه یم هوا کښې
 بره بره پاس فضا کښې

.....

انار

مینځ کښې تپول دانې دانې
 بیاپسه مینځ کښې ئې پردې
 سور ئې رنگ ، بنه مزیدار
 تاج پسه سر ئې د سردار

.....

پیاز / سلاد

یو د بل د پاسه پست
 هغه خپل د پاسه پست
 تپول پتونونه دا پردې
 عام ئې دلته کښې کړې

غنم

ســـــر ئـــــي تـــــول دـــــي انـــــسان

تـــــن ئـــــي تـــــول دـــــي دـــــحيـــــوان

خـــــلق پيـــــژنـــــي دا عـــــام

تـــــل لائـــــق دـــــاحتـــــرام

.....

شيشه (آئينه)

تـــــاته ستـــــا صـــــورت بـــــكـــــاره كـــــري

مـــــاته دا صـــــورت بـــــكـــــاره كـــــري

دـــــنـــــائـــــي ســـــره دـــــگان كـــــبي

شـــــته دـــــي دا پـــــه هـــــر مـــــكان كـــــبي

.....

رهمونز

پيـــــري خپـــــي ئـــــي دـــــ بدن دـــــي

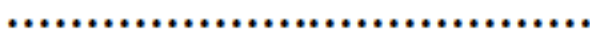
لوئـــــي ، وړې بـــــكـــــلي پـــــه تن دـــــي

پـــــه وينـــــتـــــو كـــــبي خپـــــي روانـــــي

قـــــدر مـــــنـــــده ! قـــــدر دانـــــي

چارو

دَيــــو خــــو وــــو کــــو بــــو بــــنــــد لــــل
 گــــنــــد ئــــي کــــار راتــــو لــــو لــــو لــــو
 هــــغــــه کــــور کــــنــــي خــــام خــــا و ي
 چــــي کــــچــــه کــــور د د نــــي و ي

لوډ سپکر

وړه خــــلــــلــــه ، او تــــيــــز آواز
 نــــه خــــه پــــاتــــي شــــي د راز
 رنګ پــــه رنګ لــــري شــــک لــــونــــه
 خــــبر و ي کــــلــــي بــــنــــار و نــــه

سائیکل

نــــه ئــــي تــــي لــــو تــــه حــــاجت
 نــــه پــــتــــر و لــــو تــــه حــــاجت
 دوه پــــئــــي تــــو لــــه ډنــــدي
 پــــاس پــــه تــــي ر بــــانــــدي چــــمــــتــــي

تاله

بــــــــــــــــــــنــــــــــــــــــــه دې كــــــــــــــــــــه دروازه

بــــــــــــــــــــنــــــــــــــــــــه دې ســــــــــــــــــــره كــــــــــــــــــــه مــــــــــــــــــــره

هــــــــــــــــــــر صــــــــــــــــــــنــــــــــــــــــــدوق ورســــــــــــــــــــره بــــــــــــــــــــنــــــــــــــــــــد

پيــــــــــــــــــــژنــــــــــــــــــــي ئــــــــــــــــــــي عــــــــــــــــــــقل مــــــــــــــــــــنــــــــــــــــــــد

.....

گلاب

پــــــــــــــــــــه گــــــــــــــــــــل و نــــــــــــــــــــو كــــــــــــــــــــنــــــــــــــــــــي ســــــــــــــــــــردار

شــــــــــــــــــــان د هــــــــــــــــــــر چــــــــــــــــــــم نــــــــــــــــــــ گــــــــــــــــــــل زار

د حُــــــــــــــــــــســــــــــــــــــــن بــــــــــــــــــــشــــــــــــــــــــه عــــــــــــــــــــلامــــــــــــــــــــت

عــــــــــــــــــــام ورســــــــــــــــــــره مــــــــــــــــــــجــــــــــــــــــــبــــــــــــــــــــت

.....

د جمعة المبارك ورځ

ده پــــــــــــــــــــه وړتــــــــــــــــــــه و كــــــــــــــــــــنــــــــــــــــــــي او چــــــــــــــــــــتــــــــــــــــــــه

نــــــــــــــــــــوري وړتــــــــــــــــــــه لــــــــــــــــــــاندې خــــــــــــــــــــكتــــــــــــــــــــه

د پــــــــــــــــــــرئــــــــــــــــــــي قــــــــــــــــــــدر مــــــــــــــــــــســــــــــــــــــــلمان كــــــــــــــــــــپري

د پــــــــــــــــــــرئــــــــــــــــــــي قــــــــــــــــــــدر دا جــــــــــــــــــــهــــــــــــــــــــان كــــــــــــــــــــپري

.....

رمضان المبارڪ

دولس مياشتو کنيي ده غوره

ده پپه ٽولو کنيي بهتوره

شپه دقدر پپه کنيي پپه

شپه دقدر پپه کنيي پپه

.....

.....

تمت بحمد الله وبتوفيقه

وصلى الله تعالى على خير خلقه

محمد وآله واصحابه اجمعين.

آمين يارب العالمين

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**